

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від _____ № _____

**Іванівська сільська рада
Новоархангельського району
Кіровоградської області**

вул. Шкільна, 9, с. Іванівка,
Новоархангельський район,
Кіровоградська область

*Пропозиції щодо удосконалення
проектів регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Іванівської сільської ради Новоархангельського району Кіровоградської області «Про встановлення ставок земельного податку на 2019 рік» (далі - проект рішення 1), «Про місцеві податки і збори» (далі - проект рішення 2), «Про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки» (далі - проект рішення 3) (разом – проекти рішень) та документи, що надані до них листом Іванівської сільської ради від 26.04.2018 № 141-б.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень та аналізів їх регуляторного впливу на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Щодо проектів рішень в цілому

Проектами рішень на території Іванівської сільської ради встановлюються місцеві податки та збори.

Податковий кодекс України (далі – ПКУ) регулює відносини, що виникають у сфері справляння податків і зборів, зокрема, визначає вичерпний перелік податків та зборів, що справляються в Україні, та порядок їх адміністрування, платників податків та зборів, їх права та обов'язки, тощо.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ, сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Так, підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ.

Натомість, у проектах рішень відсутні такі обов'язкові елементи, як строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податків (збору); в

проектах рішень 1 та 2 (при встановленні збору за паркування транспортних засобів) – податковий період, в проекті рішення 1 - база оподаткування.

Водночас, до проекту рішення 3 включено розділ «Загальні положення», що не є обов'язковим елементом.

Отже, пропонуємо визначити у проектах рішень всі обов'язкові елементи податків або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті або розділи) ПКУ, якими вони встановлені.

Норми, які не передбачені вимогами ПКУ, пропонуємо виключити з проектів рішень.

Назви проектів рішень потребують редакційних правок в частині доповнення назвою сільської ради, на території якої будуть справлятися податки та збори, а назви проектів рішень 1 та 2 пропонуємо доповнити роком, на який встановлюються ставки податків і зборів.

Щодо проекту рішення 1

1. Проектом рішення 1 встановлюються ставки земельного податку (пункти 1-7), платники податку (пункт 8), об'єкт оподаткування (пункт 9), порядок обчислення плати за землю та строк сплати плати за землю (пункт 10), перелік осіб, що звільняються від сплати податку (частина «Від сплати податку звільняються:»), перелік земельних ділянок, що не підлягає оподаткуванню (частина «Не сплачується податок за:»)

Підпунктом 14.1.147 пункту 14.1 статті 14 ПКУ визначено, що плата за землю – обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку або орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

Відповідно до пункту 288.1 статті 288 ПКУ, підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Згідно з вимогами пункту 288.4 цієї ж статті, розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем. При цьому, пунктом 288.5 статті 288 ПКУ визначаються межі розміру річної суми платежу з орендної плати.

Враховуючи вищезазначене, пропонуємо у пункті 10 проекту рішення 1 словосполучення «плати за землю» замінити словосполученням «земельного податку».

1.1. Абзацом першим пункту 1 проекту рішення 1 встановлено, що згідно з вимогами статі 274 Податкового Кодексу України, ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено (за винятком сільськогосподарських земель) планується встановити в розмірі 3-х відсотків від грошової оцінки.

Згідно з пунктом 274.1 статті 274 ПКУ, ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для **земель загального користування - не більше 1 відсотка** від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

Отже, пропонуємо абзац перший пункту 1 проекту рішення 1 привести у відповідність до вимог пункту 274.1 статті 274 ПКУ, а саме, визначити

фіксовану ставку податку для земель загального користування у розмірах, що не перевищує 1 відсоток від нормативно грошової оцінки землі.

1.2. Пунктом 2 проекту рішення 1 визначається, що згідно з вимогами статі 277 ПКУ, ставка податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів с. Іванівка та с. Вукитичеве (крім сільськогосподарських угідь та лісових земель, ставки по яким установлені чинним законодавством), грошову оцінку яких не проведено, встановити в розмірі 5 відсотків від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі.

Пропонуємо доповнити даний пункт назвою області, на території якої розміщено Іванівську сільську раду (...*від нормативної грошової оцінки одиниці площі ріллі по Кіровоградській області*).

1.3. Пунктами 3-6 проекту рішення 1 встановлюються як фіксовані ставки земельного податку, так і ставки земельного податку, розраховані у гривнях з урахуванням коефіцієнта індексації.

Відповідно до пункту 284.1 статті 284 ПКУ, органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території.

Величину коефіцієнта індексації нормативної грошової оцінки земель щороку розраховує центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин за індексом споживчих цін за попередній рік (пункт 289.2. статті 289 ПКУ).

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, обласна державна адміністрація не пізніше 15 січня поточного року забезпечують інформування центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову і митну політику, і власників землі та землекористувачів про щорічну індексацію нормативної грошової оцінки земель (пункт 289.3. статті 289 ПКУ).

Таким чином, застосування коефіцієнту індексації за попередній рік при розрахунку розміру земельного податку у гривнях призведе до некоректного визначення розміру земельного податку.

У зв'язку з вищенаведеним, пропонуємо у пунктах 3-6 проекту рішення 1 залишити фіксовані ставки податку (у відсотках до нормативно грошової оцінки), виключивши розрахунок земельного податку у грошовому вимірі.

1.4. Пунктом 7 проекту рішення 1 затверджується ставка земельного податку за земельні ділянки комерційного використання.

Натомість, частиною 1 статті 19 Земельного кодексу України, якою визначаються категорії земель, не визначено земель «комерційного використання».

Пунктом 274.2. статті 274 ПКУ визначено, що за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності) ставка податку встановлюється у розмірі не більше 12 відсотків від їх нормативної грошової оцінки.

Отже, пропонуємо привести перелік категорій земель, за які встановлюється земельний податок, у відповідність до вимог Земельного та Податкового кодексів України.

1.5. Частину проекту рішення 1 «Не сплачується податок за:», якою визначається перелік земельних ділянок, що не підлягають оподаткуванню, пропонуємо привести у відповідність до вимог статті 283 ПКУ.

Щодо проекту рішення 2

2. Проектом рішення 2 встановлюються:

- транспортний податок;
- туристичний збір;
- збір за місця для паркування транспортних засобів;
- акцизний податок.

Відповідно до пункту 9.1. статті 9 ПКУ, акцизний податок віднесено до загальнодержавних податків та зборів.

Згідно з підпунктом 215.3.10 пункту 215.3 статті 215 ПКУ, акцизний податок для пива, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну, реалізованих відповідно до підпункту 213.1.9 пункту 213.1 статті 213 ПКУ, становить 5 відсотків.

Таким чином, встановлення акцизного податку рішенням сільської ради не відповідає вимогам ПКУ.

Виходячи з вищезазначеного, діючим законодавством не передбачено у органів місцевого самоврядування повноважень щодо встановлення акцизного податку в частині реалізації суб'єктами господарювання роздрібною торгівлі підакцизних товарів.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України, органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Враховуючи вищенаведене, пропонуємо виключити з проекту рішення 2 частину «Акцизний податок».

Щодо проекту рішення 3

3. Проектом рішення 3 встановлюється податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, а саме, загальні положення (пункт 1), платники податку (пункт 2), об'єкт оподаткування (пункт 3), база оподаткування (пункт 4), пільги із сплати податку (пункт 5), ставки податку (пункт 6), податковий період (пункт 7), порядок обчислення суми податку (пункти 8, 9), порядок сплати податку (пункт 10), строки сплати податку (пункт 11).

Підпункт 3.1 пункту 3 проекту рішення 3 пропонуємо привести у відповідність до вимог підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 ПКУ, яким визначено вичерпний перелік об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, які не є об'єктом оподаткування.

3.1. Пункти 5-6 проекту рішення 3 пропонуємо привести у відповідність до вимог пункту 266.5 статті 266 ПКУ, а саме, виключити з частини а) підпункту 6.1 пункту 6 проекту рішення 3 словосполучення «житлова площа яких перевищує 60 кв. метрів», а з частини б) підпункту 6.1 пункту 6 проекту рішення 3 словосполучення «житлова площа яких перевищує 120 кв. метрів».

3.2. Постановою Кабінету Міністрів України від 24 травня 2017 року № 483 «Про затвердження форм типових рішень про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне

від земельної ділянки» (далі – Постанова № 483) затверджено форму типового рішення про встановлення ставок та пільг із сплати земельного податку; форму типового рішення про встановлення ставок та пільг із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Постанова № 483 прийнята на виконання вимог статей 72, 266 та 284 ПКУ. Згідно з підпунктом 72.1.2.4 підпункту 72.1.2 пункту 72.1 статті 72 ПКУ, для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності контролюючого органу використовується інформація, що надійшла від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування та Національного банку України, зокрема інформація про встановлені органами місцевого самоврядування ставки місцевих податків, зборів та надані такими органами податкові пільги.

Абзацом четвертим підпункту 266.4.2 пункту 266.4 статті 266 ПКУ встановлено, що органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості рішення щодо ставок та наданих пільг юридичним та/або фізичним особам із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Аналогічні вимоги встановлені абзацом другим пункту 284.1 статті 284 ПКУ. Так, органи місцевого самоврядування до 25 грудня року, що передує звітному, подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки рішення щодо ставок земельного податку та наданих пільг із сплати земельного податку юридичним та/або фізичним особам за формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Виходячи із зазначених норм, ПКУ не передбачає обов'язку для органів місцевого самоврядування приймати рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а також пільг із сплати податків за встановленою формою. Водночас, зазначені вище норми ПКУ встановлюють вимоги щодо подачі органами місцевого врядування інформації про встановлені податки та пільги за формою, затвердженою Постановою № 483.

Таким чином, з метою спрощення процедури підготовки та подання відповідному контролюючому органу інформації пропонуємо ставки та пільги із сплати земельного податку та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, викласти у додатках до проектів рішень 1 та 3, відповідно до форм, затверджених Постановою № 483.

Враховуючи вищевикладене, проекти рішень потребують приведення у відповідність до вимог ПКУ та Постанови № 483.

Зазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізів регуляторного впливу до проектів рішень

Аналізи регуляторного впливу до проектів рішень (далі – АРВ), зокрема їх зміст, структура та наповнення не відповідають вимогам Методики

проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151.

У зв'язку з відсутністю в АРВ усіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проектів регуляторних актів, розробником не доведено відповідність цих проектів таким принципам державної регуляторної політики, як ефективність – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та збалансованість – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Додатково повідомляємо, що згідно з частинами першою та другою статті 34 Закону, кожен проект регуляторного акта, що внесений на розгляд до сільської, селищної, міської, районної у місті, районної, обласної ради, подається до відповідальної постійної комісії для вивчення та надання висновків про відповідність проекту регуляторного акта вимогам статей 4 та 8 цього Закону.

Відповідальна постійна комісія забезпечує підготовку експертного висновку щодо регуляторного впливу проекту регуляторного акта, який разом з цим проектом та підписаним аналізом регуляторного впливу подається до уповноваженого органу для підготовки у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку пропозицій щодо удосконалення проекту відповідно до принципів державної регуляторної політики.

В переліку документів, що надані до Державної регуляторної служби України листом Іванівської сільської ради від 26.04.2018 № 141-б відсутні висновки відповідальної постійної комісії Іванівської сільської ради про відповідність проектів рішень вимогам статей 4 та 8 Закону.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо привести проекти рішень Іванівської сільської ради Новоархангельського району Кіровоградської області «Про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки», «Про місцеві податки і збори», «Про встановлення ставок земельного податку на 2019 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а аналізи їх регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
служби України

К.М. Ляпіна